

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1131 12 tháng 3 năm 2017

Thơ ngỏ

Phục Vụ

*Tình thương chung hành tiến minh tâm đạo
Trí triển tâm minh chuyển thấp cao
Dứt khoát cứu mình độ các giới
Bình tâm học hỏi vía hồn vào*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Xung danh là có thực địa vị rõ rệt tại sao lại khó giải thoát ?
- 2) Cơ bút, Ông lên Bà xuống có làm việc gì hữu ích cho nhơn sinh không?
- 3) Tại sao Bé viết bài nào cũng khuyến tu cả ?
- 4) Muốn thành lập một hội sức khoẻ và tâm linh thì phải làm sao?
- 5) Bé định đi nữa à?
- 6) Trong gia đình muốn tạo hoà khí thì phải làm sao?
- 7) Điểm từ bi do đâu mà có?

<p>1) <i>Hỏi: Xưng danh là có thực địa vị rõ rệt tại sao lại khó giải thoát ?</i></p> <p>TL: Thừa ánh sáng từ bi vô danh và trường tồn không cần xưng danh và nêu lên địa vị để lấy đạo tạo đời, tức là làm mất sự siêu sinh, siêu giác của bản năng sống động thể hiện trong tự nhiên và hồn nhiên. Muốn giữ giới phải tu thiền đứng đắn, giữ lấy phần từ quang đã đạt được và tiến thêm, cứ mãi mãi như vậy thì sẽ không bị lầm đường lạc lối, kể cả Phật Tiên cũng vậy. Định xuất thì mới có cơ hội độ tha tại trần, nói dóc hứa hẹn đủ chuyện mà không hành thì chỉ ôm lấy bản chất trần trọc mà thôi.</p>	<p>2) <i>Hỏi: Cơ bút, Ông lên Bà xuống có làm việc gì hữu ích cho nhơn sinh không?</i></p> <p>TL: Thừa có chứ! Họ cũng truyền giảng lời chơn lý, giúp con người hướng thiện lần lần, tùy theo trình độ mê tín mà thức tâm. Vạn linh đồng tiến thì mới cảm thức được khả năng độ tha tại trần của Thượng Đế, bao nhiêu con sông cũng phải trở về biển là vậy, Biển Yêu của Thượng Đế lúc nào cũng sẵn sàng tiếp đón vạn linh, chúng ta chỉ gia công tu học thì sẽ đạt thông.</p>
<p>3) <i>Hỏi: Tại sao Bé viết bài nào cũng khuyến tu cả ?</i></p> <p>TL: Thừa ở trên đời này chỉ có tu thì mới giải quyết được mọi sự nan giải của chính mình.</p>	<p>4) <i>Hỏi: Muốn thành lập một hội sức khoẻ và tâm linh thì phải làm sao?</i></p> <p>TL: Thừa phải tùy theo thiên thời, địa lợi nhơn hoà mà thực thi thì mọi việc sẽ thành, phù hợp với nhu cầu văn minh hiện đại mà tổ chức, thì mới thấy rõ óc của con người tu học lúc nào cũng tiến hợp thời, cuối cùng của nó cũng là từ bi là sức mạnh, phát tâm xây dựng và chung tiến, vững tin nơi Trời Phật cộng với khả năng sẵn có của chính mọi cộng sự viên, thì nhơn loại mới được yên vui.</p>

5) 24-09-91

Hỏi: Bé định đi nữa à?

TL: Thưa Bé đi về nhà mới nghỉ khỏe và tránh lạnh, cuối tháng 11-91 mới trở về cho Bác sĩ tái khám ! Nơi đó nhờ có gió biển sức khỏe sẽ hồi sinh nhanh hơn ở đây. Bé phải tạm biệt các bạn quý yêu của Bé trong một thời gian ngắn, Bé lại ngậm ngùi hồi tưởng lại cuộc đời cũng đã lăn lóc 69 năm trường, học hỏi không ít về khía cạnh tình tiền duyên nghiệp của trần gian, mới có cơ hội hiểu rõ, định luật sanh, trụ, hoại, diệt và hồi sinh là gì?

Nhìn mặt mình thì lại càng rõ cơ tiến hoá của tâm linh, phải vượt qua cơn điều luyện của thể xác, không khác gì cây sống trong rừng, đã và đang dự cuộc tiến hoá, từ bên ngoài cho đến bên trong, tuy xét ra là cõi tạm, nhưng rất hữu ích, nó là một bãi trường thi rất rõ rệt, mọi người đều phải tham dự rồi phải ra đi, tùy duyên định hướng của hành giả. Luật Trời và luật đời chung qui phải tự thức là một thì nó mới được yên, chẳng có cái gì đáng mê và đáng chấp, từ văn chương cho đến kiến thức cũng sẽ trợn lành về không thì mới thấy rõ, vạn sự khởi đầu bởi nhứt không, thì mới tự đẹp được ý niệm tranh giành vô lý. Phước cho Bé và những bạn quý yêu kế tiếp, đến tuổi này Bé chưa run tay, mới có cơ duyên tốt lành của Trời Phật ban chiếu cho Bé viết ra ít nhiều để tỏ thể cùng các bạn quý yêu trong tâm tư sống động. Vui thay và lành thay! Không ngờ lại có ngày hôm nay, chúng ta vẫn có cơ hội sum họp trần đây sự thương yêu và quý mến, không thể tả xiết được. Lượng từ bi của chúng ta sống chung là một, hướng về mối tình siêu giác của Trời Phật, lại có cơ hội nhận định rõ rệt nguyên lý biển yêu của Trời Phật đã và đang ban cho chúng ta chung sống hòa bình, không vì lợi danh mà vẫn sống còn vui đẹp. Mỗi người một ngành nghề chuyên môn của nó, đồng học và đồng tiền, trong thâm tình của Trời Phật ban chiếu, từ giờ phút khắc, thậm thía trong định luật cơ duyên, hành trình tiến hoá không ngừng nghỉ, nhịp tim vẫn làm việc, tâm thức vẫn tràn đầy sự thương yêu và mến cảm, nhớ nhau bảo vệ và xây dựng cho nhau là điều cần thiết cho nhóm người chịu hành pháp Vô vi. Bé đã không rảnh rồi lại có rảnh, đó cũng là một vi diệu của Trời ban, ơn phước vô cùng không tả xiết. Cho nên ở kiếp này Bé nguyện cố gắng tu tiến để đền đáp thâm ân cho kẻ đời như người đạo, trước khi lìa khỏi xác phàm yêu quý, đã giúp và hỗ trợ cho Bé ăn học không ít. Câu chuyện của một kiếp người tạm bợ ở trần gian này, Bé không dám lười biếng, dần thân để học hỏi thì mới gặt hái được chút ít nguyên lý của Trời Phật, từ sự loạn động cho đến giải thoát siêu sinh. Bé rất mãn nguyện lưu lại những câu văn đáp ngắn gọn, bao gồm sự chấn động của vũ trụ và tâm linh cho các bạn quý yêu của Bé có cơ hội giải trí lành mạnh sau giờ động loạn của trường đời. Khuya thứ sáu Bé sẽ rời khỏi các bạn, xác xa nhưng tâm không xa, Bé lưu lại một bài hát ngắn gọn:

Tạm xa

*Xác xa nhưng tâm không xa
Tình Trời cao đẹp vẫn hoà với tâm
Chẳng còn già trẻ thâm ân
Thương yêu sống động uyên thâm cảm hoà
Bé thơ cho đến người già
Hồi sinh cõi Phật chan hoà yêu thương
Cùng chung xây dựng tạo gương
Sống vui cao đẹp yêu thương muôn loài
Sống vui cao đẹp yêu thương muôn loài
Sống vui cao đẹp yêu thương muôn loài*

6) 25-09-91

Hỏi: Trong gia đình muốn tạo hoà khí thì phải làm sao?

TL: Thưa phải cố gắng nêu cao điểm từ bi của mỗi một người trong gia đình, thì hoà khí sẽ được tràn ngập, sự thương yêu càng ngày càng gia tăng, thích hợp với thiên ý, sống chết có nhau, trước sau như một.

7) Hỏi: Điểm từ bi do đâu mà có?

TL: Thưa bất cứ khía cạnh nào tốt cũng có thể kêu dậy điểm từ bi, hạnh ấy có sẵn trong mọi người, nó cũng là liều thuốc trị tâm bệnh. Mọi người trong gia đình đều biết được điểm tốt lẫn nhau, thì hạnh đức sẽ tràn đầy trong gia cang, biến gia đình thành một ngôi chùa của cần khôn vũ trụ, ảnh hưởng láng giềng và bạn bè càng ngày càng yên vui, làm một việc cho mọi việc đều tốt ở tương lai, không đề cao điểm sai của người mà sanh ra thù hận vô ích, tạo tự ái cho đối phương, biến thành gian dối bất chánh, âm khí sẽ tràn ngập trong gia cang, ma quỷ có thể lợi dụng bất cứ lúc nào! Mất hạnh đức sẽ chuốt lấy sự buồn tủi mà thôi.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Tôi Tu

*Tôi tu muốn sửa tâm thân,
Tôi tu tự tiến ân cần dựng xây.
Tôi tu không muốn làm thầy,
Tôi tu phát triển vui vầy cảm giao.
Tôi tu trí sáng tâm cao,
Tôi tu giải tỏa muôn màu trước ô.
[thiếu một câu ở đây]
Tôi tu thức giác tự vô cảnh Trời.
Tôi tu chân lý phân lời,
Tôi tu thấy rõ cuộc đời tạm thôi.
Tôi tu kiên nhẫn chịu nhồi,
Tôi tu phát triển từ hồi nơi tâm.
Tôi tu nguyên lý diệu thâm,
Tôi tu thanh tịnh âm thầm dựng xây.
Tôi tu phát triển hàng ngày,
Tôi tu hiểu được đổi thay thế tình.
Tôi tu hiểu được đổi thay thế tình.
Tôi tu hiểu được đổi thay thế tình.*

Lương Sĩ Hằng.

16-06-1994

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

VĂN ĐẠO FOUNTAIN VALLEY 25/7-15/8/1981 (Cuốn 4)

Bạn đạo: Dạ thưa Ông Tám, khi nào Ông Tám có mặt ở đây đó, thì nó đông người như vậy;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Mà không có Ông Tám, thì thôi nó lỏng lẻo; rồi mỗi người...

Đức Thầy: Không có! Bởi vì mỗi người, người ta phải trở về đơn vị của người ta, tu. Chư Phật, chư tiên, họ đâu có theo mình! Nếu mình nhắc họ, thì họ đến; bởi vì mình trở về siêu nhiên rồi, trở về Vô Vi rồi, thành ra mình ngồi ở nhà mà mình nhắc đó, "Thiệt là có Phật, có Tiên thì tới; còn không có Phật, có Tiên, thì đừng có phá tôi." Thấy chưa? Cho nên, mình phải trong cái thử thách đó, nhờ cái đó mình mới tự tiến. Còn hội cho nhiều thì để cái chớ chẳng ích gì! Cho nên, tôi nói, "Làm những chuyện cần thiết, và chúng ta không làm những chuyện không cần thiết." Tại sao chúng ta lập cái Hội Vô Vi? Bởi vì bên Việt Nam đang bị sự đau khổ; những bạn bè chúng ta thoát khỏi Việt Nam, không có ai giúp đỡ; cho nên, kêu một người gánh vác? Không có khả năng! Chúng ta ra đây cũng là quét vườn, cũng là dọn dẹp, cũng là làm cu li để ăn; rồi lần lần mới lên có một chút chút xíu địa vị đó, cũng là nợ đây mình mà thôi. Không có chú nào mà sung sướng hết. Cho nên, phải mỗi người giúp năm các cũng là quý, được, quý ...cho họ. Đó, chúng ta cần chút xíu đó thôi; mà khi hữu dụng, khi cần đến, thì dùng; còn không cần đến, thì thôi. Còn nếu tổ chức, rồi lường gạt với nhau, rồi đập lộn với nhau; vô ích! Chúng tôi không tán thành cái vụ đó! Cho nên, những cái tổ chức bénévoles là không có vụ lợi; chánh phủ Hoa Kỳ, có; chánh phủ Canada, có; khắp thế giới đều có cái tổ chức không vụ lợi. Nhưng mà do sự phát tâm của mọi người là quý; còn không có phát tâm thì đừng có nên tới nhà đó ngồi làm chi mệt, mất công, hần học, nghi ngờ đủ thứ. Còn đây người ta phát tâm; mình cứ tới đây ngồi, thấy thoải mái. Còn họ không phát tâm, họ tổ chức này kia, kia nọ, rồi họ xung này kia, kia nọ, rồi đề đầu người ta! Vô ích! Chúng tôi không tán thành cái việc đó, bởi vì chúng tôi là người tu;

đáng lẽ chúng ta "Tự tu, tự tiến" ở trên rừng, này kia, kia nọ; nhưng mà bây giờ cái Thiên Cơ chuyển cho chúng ta thấy rằng cần phải xích lại giữa loài người và loài người, và cho họ thấy rõ rằng họ là Đấng Vô Cùng, không nên quên họ nữa; uổng lắm! Nhắc họ "Tu đi thôi!" Còn họ chấp nhận hay là không chấp nhận là quyền sống của họ; mình không có buộc ai tu được; và không có "Lấy cái đạo, tạo cái đời;" không có lấy cái đó mà để nuôi dưỡng; không có! Bởi vì cái đó là cái sự sống hằng hữu đã nuôi dưỡng tâm hồn của chúng ta, Thượng Đế đã ân ban...

Bạn đạo: Dạ thưa Ông Tám, Ông Tám có ở đây thì hội họp đông thế này; chớ Ông Tám đi rồi, thôi, những bạn đạo mới thì đi hỏi ai bây giờ?

Đức Thầy: Bởi vì mỗi cái khu vực họ sẽ hỏi; có địa chỉ; như cuốn "Tôi tầm đạo" đó, đều hỏi; rồi riet chỉ dẫn với nhau; rồi họ về; bởi vì họ có khối óc tự động; họ sẽ xét, "Làm hữu ích cho tôi không? Tôi chấp nhận hay là không?" Cho nên, cái đó là trong thực tế mà thôi; đòi hỏi trong thực tế mà thôi. Cho nên, nhiều khi tôi đến đây thì các bạn tới đây để trao đổi và thấy những sự, một phần nào, nhẹ nhàng của tôi; các bạn muốn đạt tới đó. Thì cái đó là cái điều quý báu; nhưng mà tạm thời mà thôi; rốt cuộc rồi các bạn phải xây dựng cho các bạn nhẹ nhàng như tôi. Sự mong muốn của tôi cũng như vậy; của Bê Trên cũng vậy. Cho nên, đừng có lo vấn đề, "Sau này không có người!" Hồi trước có ông Phật Thích Ca! Hết rồi, bây giờ cũng có Ông Tám nói chuyện vậy; phải không? Rồi đây rồi cũng có mấy ông sư trong chùa ông nói chuyện vậy! Đây rồi cũng có các ông cha ở nhà thờ ông nói chuyện vậy! Thì chỗ nào, từ từ, trong cái không có nhưng mà nó sẽ có. Mình đừng có lo cái vấn đề đời, rồi bị kẹt ở trong đó, rồi cái thì tham lam; cái Đạo, nghĩa là, chỗ này bẻ một miếng, bên kia bẻ một miếng; rồi nó chảy nước hết chọi! Cũng như bây giờ tôi thấy ở bên Canada, cũng góp tiền cho họ; nhà thờ bây giờ phải xô lô tô mới đủ số phí Chỗ đó lớn quá mà rồi không có ai tới; cũng khổ chỗ đó, khổ cho họ lắm. Không tin phần lãnh đạo; bây giờ họ

không có hướng về đâu hết; họ nói, "Tôi cầu hoài mà không có gì hết;" cho nên họ không chịu! Thấy không? Bây giờ chúng ta không phải mê tín, và chúng ta đi giúp đỡ hỗ trợ cho tinh thần mọi người: sống trong vật lộn với đời, nhưng mà không có chán ngán; cái đó là cái quan trọng. Mọi người ý thức, về luyện về tâm thần của họ, và ổn định ngũ tạng. Vật lộn với đời mà, đâu có chán? Anh là người thật sự vật lộn với đời: từ Việt Nam ra đây, anh vật lộn biết bao nhiêu! Mà rốt cuộc là anh cũng vẫn trẻ đẹp như ở Việt Nam chớ có gì đâu? Dòm anh là đủ giá rồi, đâu có cần phải kiếm ông nào nữa? ...

Bạn đạo: Dạ thưa Ông Tám, tôi lo cho những người mới này; họ mới vô đây này; không biết Ông Tám.

Đức Thầy: Anh khỏi lo; bởi vì trước kia tôi cũng là mới vô, tôi mới có ngày nay; thì trước kia anh cũng mới vô, có ngày nay. Ai lo cho mình đâu? Ông Trời lo chớ! Người phạm đâu có lo đâu?

Bạn đạo: Hồi đó có Ông Tám mỗi tuần...

Đức Thầy: Không có, không ăn chung gì! ...

Bạn đạo: Bởi vậy tôi mong Ông Tám mỗi năm Ông trở lại đây một lần!

Đức Thầy: Cái đó là có sự mong muốn, "Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ; vô duyên đối diện bất tương phùng," là vậy. Bây giờ ngồi với nhau đây mà nó không thích cái này, thì có nói nó cũng không nghe. Cho nên, mình không cần thiết nhiều quá, rồi gây ra lộn xộn. Nhưng mà cần những người ý thức và thấy họ có trách nhiệm với họ; cần cái người mà tự thấy rõ ràng họ phải có trách nhiệm; chứ không phải trách nhiệm với người khác. Nếu trách nhiệm với người khác thì ... đâu; thấy không? Anh trách nhiệm làm cái kiểu này, Anh khác thì làm kiểu tốt hơn; thì chấp anh này. Không, Đức Phật không làm điều đó. Người thế gian đã chấp, cho nên, làm lộn xộn. Trong khi những tôn giáo lớn cũng bị những cái nạn đó, đau khổ lắm! Họ giải tòa không nổi; lỗ, lỗ rồi; không giải quyết nổi. Cho nên, chúng ta thấy những cái điểm đó, chúng ta, trước khi đi làm ..., chúng ta phải đương đầu ra để gánh vác mọi sự trở ngại, rồi khai thông mọi sự cho chính mình là đủ rồi; mỗi đơn vị biết như vậy là đủ rồi.

Bạn đạo: Cảm ơn Ông Tám giải thông cho các anh em mới.

Đức Thầy: Dạ, cảm ơn Anh nhiều lắm. Đó là những cái sự thắc mắc mà người đời người ta muốn đem ra họ phổ biến; là vậy.

Bạn đạo: Dạ, xin, xin chào Ông Tám.

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Chúng tôi xin phép được hỏi một vài câu:

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Các sách vở đó, có tuyên bố về cái Hội Long Hoa đó.

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Thì nhân Ông Tám sang, thì xin Ông Tám cắt nghĩa một cách minh bạch cho các chi tiết về cái Hội Long Hoa? Đó có phải là cái phiên tòa án để mà xử những người ở nhân gian hay không? Những người có tội thì đi làm...

Đức Thầy: Ừ, muốn hỏi cái Hội Long Hoa thì phải hiểu cái Hội Long Vân. Long Vân là Việt Nam bây giờ đang Long Vân đó. Há? Bay như rồng đó; cột đèn nó biết đi nó cũng đi luôn! Phải Long Vân không? À. Thì sau này, khôi phục rồi, mới trở lại thật thà, thương yêu, sống chung với nhau; mọi người biết tu thân, để sửa mình; lúc đó mới thấy rõ được hội Long Hoa. Chớ đừng có cho Hội Long Hoa đó là chúng ta nhảy vô Hội Long Hoa đó là chúng ta có địa vị, được ăn kẹo, ăn bánh gì? Không có! Bởi vì "Tu tâm dưỡng tánh," thông minh nhẹ nhàng; lúc đó những người đó mới được dự cái Hội Long Hoa, là thương yêu ..., tại thế. Con người tại thế biết thương yêu con người tại thế; nói cả nhân loại chớ không phải chỉ riêng mình. Đó. Cho nên, tất cả ở thế giới đều có sự xích mích, và có sự hòa giải; lần lần dẫn tiến lần lần, hàn gắn lần lần; rồi cũng thực hiện cái Long Hoa, là tình thương và đạo đức mà thôi. Cho nên, cái người mà tu, biết được phần hồn và thoát phàm, thoát khỏi cái Hạ, Trung, Thượng của cái cơ thể này, mới kêu bằng "Ổn định, sáng suốt." Lúc đó mới thấy, "Long Hoa ở nơi mà nội tâm chúng ta đón rước thanh nhẹ." Nghe cái đó rõ chưa? Chớ không phải Long Hoa là nó làm cái chợ Long Hoa, rồi rốt cuộc bây giờ oánh nát hết,

chợ Long Hoa không còn nữa! À; không phải đó là Long Hoa ...

Bạn đạo: Dạ thưa Thầy, ngày hôm nay tôi xin hỏi Thầy chỉ cho một vài cái mà trong cái lúc Soi Hồn gặp...

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Để Thầy chỉ dạy cho; là một;

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Và cái thứ hai, là có vài đề nghị về cái pháp môn của mình.

Đức Thầy: Ừ?

Bạn đạo: Và cái thứ ba nữa là xin biểu Thầy cuốn sách.

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Thưa Thầy, vì tôi là gần 60 tuổi thành ra tu nó, bây giờ già yếu rồi, thành ra nó run;

Đức Thầy: Dạ.

Bạn đạo: Nó run, thành ra khi mà tôi bỏ hai cái ngón tay cái vào đây,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Và bắt như thế này,

Đức Thầy: Ừ, ừ.

Bạn đạo: Và ấn như thế này mà kéo ra, thì một lúc những cái ngón này nó cứ run lên;

Đức Thầy: Ừ, ừ.

Bạn đạo: Thì cái tay nó không đủ sức cứng, nó cứ run;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Mà khi nó run như vậy thì ở trong tai nó cũng sẽ đánh những cái nhịp,

Đức Thầy: Ừ, ừ.

Bạn đạo: “Ừ, ừ,” giống như trống vậy đó. Thì thưa Thầy có sao không ạ?

Đức Thầy: Không sao; cố gắng đi; bởi vì mình

tập nó! Bây giờ nó chịu được ba phút,

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Thì mình cho nó ba phút.

Bạn đạo: Vâng.

Đức Thầy: Mà mình phải chiến thắng, một ngày được một phút;

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Rồi mới tăng lên;

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Bởi vì ở đây là cái tập quán;

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Cũng như là thể tháo mà thôi.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Bằng đầu cái ông võ sĩ kia ông cho nửa ký lô; sau, 1 ký lô; rồi 2 ký lô;

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Rồi ông cử tạ tới 100 ký lô.

Bạn đạo: Mà sao con khó chịu nhất là cái quăng nửa cái lưng này;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Tức là có lúc nó đau nhói ở cái chỗ phía đằng sau lưng này;

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Nó đau; có cựa mình được không?

Đức Thầy: À;

Bạn đạo: Hay là cứ ngồi yên?

Đức Thầy: Cứ ngồi yên; ngồi yên cho hết; rồi mình mới cựa.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Khi mình xả đó, mình mới cựa.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Bởi vì đó là những cái, khi mà mình Soi Hồn như vậy,

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Nó giải tỏa cái nóng ở trong gan;

Bạn đạo: Dạ vâng.

Đức Thầy: Cho nên, nó chạy lung tung; cái huyết đó là cái huyết gan đó;

Bạn đạo: Dạ vâng; nó đau ghê lắm;

Đức Thầy: Cái huyết gan, chỗ đó nó đau! Bởi vì Ông nóng, ở trong đó nó bấn, nóng;

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Nó mới bị cái đó. Cho nên, bây giờ mình phải làm sao? Bây giờ mình phải giải tỏa; giải tỏa, mà đang trị cái gan, mà chính mình trị; lấy điển trị nó.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Cho nên, nó "Ừ, ừ, ừ;" cái luồng nó xông lên, mình động xuống; xông lên, động xuống; để nó lọc. Lọc rồi, nó chạy theo, trở về với cái, huyết của nó. Đó; thành ra cái chấn động lực của nó mạnh, nó không có đau nữa.

Bạn đạo: Dạ,

Đức Thầy: Nhưng mà giai đoạn đầu phải cố gắng, hết sức cố gắng, hết sức tranh đấu nó mới được. Bởi vì mình lập lại trật tự: hồi nào tới giờ bỏ phế và nghĩ chuyện ở bên ngoài không; rồi rút cuộc rồi mình hư hại ở bên trong.

Bạn đạo: Dạ,

Hướng tâm cầu nguyện

Xin bạn đạo cầu nguyện cho bạn đạo Nguyễn công Phố sinh ngày 4 /10/1938, mất ngày 01 /03 /2017 tại Houston được siêu thăng tịnh độ.

T/đ Tứ thông xin kính báo.

THÔNG BÁO CỦA THIÊN VIỆN NHÂN HÒA

Thưa Quý Bạn Đạo, sau đây là Danh sách Bạn Đạo
Phát Tâm cho Quỹ Trùng Tu TV Nhân Hoà
Đợt 4

BĐ K.B. Võ (gởi tặng trước Tết Ấ.L)	400.00 \$US(đã nhập vô Quỹ Trùng Tu)
BĐ Nguyễn V Sang/Hoa	500.00 \$US
BĐ Hồ V. Huệ/Trụ Sở Vô Vi Nam CA	200.00 \$US
BĐ Hoàng Hải/Trụ Sở Vô Vi Nam CA	100.00 \$US
BĐ Đỗ Trung Hiếu/Tứ Thông/HOUSTON/TX	100.00 \$US
BĐ Lương Lan/Tứ Thông/HOUSTON/TX	100.00 \$US
BĐ Cao Thị Tuát/Tứ Thông/HOUSTON/TX	50.00 \$US
BĐ Cô Nguyễn Thị Thanh Phương/T.T/HOUSTON/TX	50.00 \$US
BĐ Nguyễn Thọ/Loan/T.T/HOUSTON/TX	100.00 \$US
BĐ Cô Thị Thu Hương/T.T/HOUSTON/TX	50.00 \$US
BĐ Cô Hồ Minh/T.T/HOUSTON/TX	50.00 \$US
BĐ Nguyễn Dung(bạn Cô Chánh)/T.T/HOUSTON/TX	30.00 \$US
BĐ Cô Đỗ Thị Chánh/T.T/HOUSTON/TX	30.00\$US
BĐ Cô Triêm Đăng/T.T/HOUSTON/TX	50.00 \$US

Thưa Quý Vị, chúng tôi đã thay thùng thư có khóa cho Thiên Viện. Quý vị có thể gửi thư về Địa chỉ Thiên Viện là:

4514 Gold Ridge Ln SW
Olympia, WA 98512-2214

Chi phiếu hay ngân phiếu xin ghi là VoVi F.A (F.A. là Friendship Association viết tắt cho dễ nhớ, dễ viết)

Thưa Quý Vị, đặc biệt năm nay quý vị tham dự Trại Hè Nhân Hoà 2017 sẽ được tặng một áo khoác ngoài theo cỡ người của mình. Xin quý vị ghi danh sớm và cho biết cỡ áo của quý vị, (Nhỏ là **S** – tức là Small; Trung là **M** – tức là Medium, và Lớn là **L** – tức là Large. Lớn hơn nữa là **XL** – tức là Extra Large). Chúng tôi sẽ đăng mẫu phiếu ghi danh với đầy đủ chi tiết trong TBPTĐN kỳ tới và để chúng tôi có rộng thời giờ chuẩn bị, xin quý vị gửi cho chúng tôi trước ngày 25 tháng 5 năm 2017.

Xin cảm ơn Quý Bạn Đạo.